

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषद्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୪)

108 Upanishad (Vol – 4)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗରୂପାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃଦୟାବଳୀ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ବୈଷ୍ଣବ ଉପନିଷଦ

(Vaishnava Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଉପନିଷଦ

(Avyaktopanishat / Avyakta Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଦେବଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା,

kumuda.youngindia@gmail.com

ଅବ୍ୟକ୍ତୋପନିଷତ୍ / ଅବ୍ୟକ୍ତ ଉପନିଷଦ / ଅବ୍ୟକ୍ତନୃସିଂହୋପନିଷତ୍

॥ ଅଥ ଅବ୍ୟକ୍ତୋପନିଷତ୍ ॥

ସ୍ଵାଜ୍ଞାନାସୁରରାତ୍ରାସସ୍ଵଜ୍ଞାନନରକେସରୀ ।
ପ୍ରତିୟୋଗିବିନିର୍ମୁକ୍ତଂ ବ୍ରହ୍ମମାତ୍ରଂ କରୋତୁ ମାମ୍ ॥

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତୁ ମମାଜ୍ଞାନି ବାକ୍ପ୍ରାଣଶ୍ଚକ୍ଷୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରମଥୋ ବଲମିତ୍ରିୟାଣି ଚ ॥
ସର୍ବାଣି ସର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମୋପନିଷଦଂ ମାହଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟାଂ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମସ୍ତୁନିରାକଣଂ ମେସୁ ତଦାତ୍ମନି ନିରତେ ଯ ଉପନିଷସ୍ତୁ
ଧର୍ମାସ୍ତେ ମୟି ସନ୍ତ ତେ ମୟି ସନ୍ତ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥

(ସୃଷ୍ଟେଃ ପୁରା ନିର୍ବିଶେଷବ୍ରହ୍ମସ୍ଥିତିଃ)
ପୁରା କିଲେଦଂ ନ କିଂଚନାସୀନ୍ନ ଦୈର୍ଘ୍ୟାନ୍ତରିକ୍ଷଂ ନ ପୃଥିବୀ କେବଳଂ
ଜ୍ୟୋତୀରୂପମନାଦ୍ୟନନ୍ତମନଶ୍ଚସ୍ଥୂଲରୂପମରୂପଂ ରୂପବଦବିଜ୍ଞେୟଂ ଜ୍ଞାନରୂପମାନନ୍ଦମୟମାସୀତ୍ ।

(ପରମେଷ୍ଟିପ୍ରାଦୁଭବିଃ)
ତଦନନ୍ୟଂଽଭୈଧାତୁଜ୍ଞରିତମେକଂ ରକ୍ତମପରମ୍ ।
ତତ୍ର ଯଦ୍ରକ୍ତଂ ତତ୍-ପୁଂସୋ ରୂପମଭୂତ୍ । ଯଜ୍ଞରିତଂ ତନ୍ନାୟାୟାଃ ।
ତୌ ସମଗଚ୍ଛତଃ । ତୟୋର୍ବାୟମେବମନନ୍ଦତ୍ । ତଦବର୍ଧତ୍ ।
ତଦଶ୍ରମଭୂଜୈମମ୍ । ତପୁରିଶମମାନମଭୂତ୍ ।
ତତଃ ପରମେଷ୍ଟୀ ବ୍ୟଜାୟତ ।

(ପରମେଷ୍ଠିନଃ ସ୍ବକୃତ୍ୟଜିଜ୍ଞାସା)

ସୋଽଭିଜିଜ୍ଞାସତ କିଂ ମେ କୁଲଂ କିଂ ମେ କୃତ୍ୟମିତି ।

ତଂ ହ ବାଗଦୃଶ୍ୟମାନାଽଭ୍ୟୁବାଚ ଭୋ ଭୋ ପ୍ରଜାପତେ

ତ୍ବମବ୍ୟକ୍ତାଦୁପନ୍ନୋଽସି ବ୍ୟକ୍ତଂ, ତେ କୃତ୍ୟମିତି ।

କିମବ୍ୟକ୍ତଂ ଯସ୍ମାଦହମାସିଷମ୍ । କିଂ ତଦ୍ବ୍ୟକ୍ତଂ ଯନ୍ନେ କୃତ୍ୟମିତି ।

ସାଂବ୍ରବୀଦବିଜ୍ଞେୟଂ ହି ତତ୍ରୌମ୍ୟ ତେଜଃ । ଯଦବିଜ୍ଞେୟଂ ତଦବ୍ୟକ୍ତମ୍ ।

ତଚ୍ଚେଜ୍ଞିଜ୍ଞାସସି ମାଂ ବଗଚ୍ଛେତି ।

ସ ହୋବାଚ କୈଷା ତ୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମବାଗ୍ୟଦସି ଶଂସାତ୍ମାନମିତି ।

ସା ବ୍ରହ୍ମବୀଉପସା ମାଂ ବିଜିଜ୍ଞାସସ୍ବେତି ।

ସ ହ ସହସ୍ରଂ ସମା ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟୁବାସାଧ୍ୟୁବାସ ॥ ୧॥

(ପରମେଷ୍ଠିନଃ ଆନୁଷ୍ଠୁଭୀବିଦ୍ୟାଦର୍ଶନମ୍)

ଅଥାପଶ୍ୟଦୃତମାନୁଷ୍ଠୁଭୀଂ ପରମାଂ ବିଦ୍ୟାଂ ଯସ୍ୟାଙ୍ଗାନ୍ୟନ୍ୟେ ମନ୍ତ୍ରାଃ ।

ୟତ୍ର ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତମ୍ । ବିଶ୍ବେଦେବାଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତାଃ ।

ୟସ୍ମାଂ ନ ବେଦ କିମନ୍ୟୈର୍ବେଦୈଃ କରିଷ୍ୟତି ।

(ଆନୁଷ୍ଠୁଭୀବିଦ୍ୟାୟା ନୃସିଂହଦର୍ଶନମ୍)

ତାଂ ବିଦିତ୍ବା ସ ଚ ରକ୍ତଂ ଜିଜ୍ଞାସୟାମାସ ।

ତାମେବମନୁଚାନାଂ ଗାୟନ୍ତ୍ରୀସିଷ୍ଟ ।

ସହସ୍ରଂ ସମା ଆଦ୍ୟନ୍ତନିହିତୋଜ୍ଞାରେଣ ପଦାନ୍ୟଗାୟତ୍ ।

ସହସ୍ରଂ ସମାସ୍ତଥୈବାକ୍ଷରଶଃ ।

ତତୋଽପଶ୍ୟଜ୍ଞ୍ୟାତିର୍ମୟଂ ଶ୍ରିୟାଲିଙ୍ଗିତଂ ସୁପର୍ଣ୍ଣରଥଂ ଶେଷଫଣାକ୍ତାଦିତମୌଲିଂ

ମୃଗମୁଖଂ ନରବପୁଷଂ ଶଶିସୂର୍ଯ୍ୟହବ୍ୟବାହନାତ୍ମକନୟନବ୍ରହ୍ମମ୍ ।

(ନୃସିଂହସ୍ତୁତିଃ)

ତତଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଣିପପାତ ନମୋ ନମ ଇତି ।

ତଥୈବଚାଥ ତମସ୍ତୌତ୍ ।

ଉଗ୍ରମିତ୍ୟାହ ଉଗ୍ରଃ ଖଲୁ ବା ଏଷ ମୃଗରୂପତ୍ବାତ୍ ।

ବୀରମିତ୍ୟାହ ବୀରୋ ବା ଏଷ ବୀର୍ଯ୍ୟବତ୍ତ୍ବାତ୍ ।

ମହାବିଷ୍ଣୁମିତ୍ୟାହ ମହତାଂ ବା ଅୟଂ ମହାନ୍ରୋଦସୀ ବ୍ୟାପ୍ୟ ସ୍ଥିତଃ

ଜ୍ୱଲନ୍ତମିତ୍ୟାହ ଜ୍ୱଲନ୍ନିବ ଖଲୁସାବବସ୍ଥିତଃ ।

ସର୍ବତୋମୁଖମିତ୍ୟାହ ସର୍ବତଃ ଖଲୁୟଂ ମୁଖବାନ୍ନିଶ୍ଚରୂପତ୍ବାତ୍ ।

ନୃସିଂହମିତ୍ୟାହ ଯଥା ଯଜୁରେବୈତତ୍ ।

ଭୀଷଣମିତ୍ୟାହ ଭୀଷା ବା ଅସ୍ତ୍ରାଦାଦିତ୍ୟ ଉଦେତି ଭୀତଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମା

ଭୀତୋ ବାୟୁର୍ବାତି ଭୀତୋଽଗ୍ନିର୍ଦହତି ଭୀତଃ ପର୍ଜନ୍ୟୋ ବର୍ଷତି ।

ଭଦ୍ରମିତ୍ୟାହ ଭଦ୍ରଃ ଖଲୁୟଂ ଶ୍ରିୟା ଜୁଷ୍ଠଃ ।

ମୃତ୍ୟୋର୍ମୃତ୍ୟୁମିତ୍ୟାହ ମୃତ୍ୟୋର୍ବା ଅୟଂ ମୃତ୍ୟୁରମୃତତ୍ତ୍ବଂ ପ୍ରଜାନାମନୁଦାନାନ୍ ।

ନମାମୀତ୍ୟାହ ଯଥା ଯଜୁରେବୈତତ୍ ।

ଅହମିତ୍ୟାହ ଯଥା ଯଜୁରେବୈତତ୍ ॥ ୨॥

(ବ୍ୟକ୍ତସ୍ୱରୂପମ୍)

ଅଥ ଭଗବାଂସ୍ତମବ୍ରବୀତ୍-ପ୍ରଜାପତେ ପ୍ରୀତୋଽହଂ କିଂ ତବେଽପ୍ସିତଂ ତଦାଶଂସ୍ତେତି ।

ସ ହୋବାତ ଭଗବନ୍ନବ୍ୟକ୍ତାଦୁପ୍ନୋଽସ୍ଥି ବ୍ୟକ୍ତଂ ମମ କୃତ୍ୟମିତି ପୁରାଂଶ୍ରାବି ।

ତତ୍ରାବ୍ୟକ୍ତଂ ଭବାନିତ୍ୟଜ୍ଞାୟି ବ୍ୟକ୍ତଂ ମେ କଥୟେତି ।

ବ୍ୟକ୍ତଂ ବୈ ବିଶ୍ୱଂ ଚରାଚରାତ୍ମକମ୍ ।

ୟଦ୍ବ୍ୟାଜ୍ୟତେ ତଦ୍ବ୍ୟକ୍ତସ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତତ୍ୱମିତି ।

(ଜଗସ୍ତୁଷ୍ଟ୍ୟୁପାୟୋ ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞଃ)

ସ ହୋବାତ ନ ଶକ୍ନୋମି ଜଗସ୍ତୁଷ୍ଟୁମୁପାୟଂ ମେ କଥୟେତି ।
ତମୁବାତ ପୁରୁଷଃ ପ୍ରଜାପତେ ଶୃଣୁ ସ୍ତୁଷ୍ଟେରୁପାୟଂ ପରମଂ ଯଂ ବିଦିତ୍ବା ସର୍ବଂ ଜ୍ଞାସ୍ୟସି ।
ସର୍ବତ୍ର ଶକ୍ଷ୍ୟସି ସର୍ବଂ କରିଷ୍ୟସି । ମୟ୍ୟଗ୍ନୌ ସ୍ବାତ୍ମାନଂ ହବିର୍ଧ୍ୟାୟେତ୍ତୟେବାଂନୁଷ୍ଠୁଭର୍ତା ।
ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞୋଽୟମେବ ।

(ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞମହିମା)

ଏତଦ୍ୱୈ ମହୋପନିଷଦେବାନାଂ ଗୁହ୍ୟମ୍ ।
ନ ହ ବା ଏତସ୍ୟ ସାମ୍ନା ନର୍ତ୍ତା ନ ଯଜୁଷାଂଧ୍ୟୋ ନୁ ବିଦ୍ୟତେ ।
ୟ ଇମା ବେଦ ସ ସର୍ବାନ୍-କାମାନବାପ୍ୟ ସର୍ବାଂଲ୍ଲୋକାଞ୍ଜିତ୍ବା
ମାମେବାତ୍ମ୍ୟପୈତି ନ ସ ପୁନରାବର୍ତ୍ତତେ ଯ ଏବଂ ବେଦେତି ॥ ୩॥

(ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞେନ ପରମେଷ୍ଠିନଃ ସର୍ବଜ୍ଞତ୍ବାଦିଲାଭଃ)

ପ୍ରଜାପତିସ୍ତଂ ଯଜ୍ଞାୟ ବସୀୟାଂସମାତ୍ମାନଂ ମନ୍ୟମାନୋ ମନୋୟଜ୍ଞେନେଜେ ।
ସପ୍ରଶବୟା ତୟୈବର୍ତା ହବିର୍ଧ୍ୟାତ୍ୱାଂଽତ୍ମାନମାତ୍ମନ୍ୟଗ୍ନୌ ଭୁବୁୟାତ୍ ।
ସର୍ବମଜାନାସ୍ତର୍ବତ୍ରାଶକସ୍ତର୍ବମକରୋତ୍ ।

(ଅନ୍ୟସ୍ୟାପି ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞେନ ସର୍ବଜ୍ଞତ୍ବାଦିଲାଭଃ)

ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନିମଂ ଧ୍ୟାନୟଜ୍ଞମନୁତିଷ୍ଠେସ୍ତ ସର୍ବଜ୍ଞୋଽନନ୍ତଶକ୍ତିଃ ସର୍ବକର୍ତା ଭବତି ।
ସ ସର୍ବାଂଲ୍ଲୋକାଞ୍ଜିତ୍ବା ବ୍ରହ୍ମ ପରଂ ପ୍ରାପ୍ନୋତି ॥ ୪॥

(ଲୋକତ୍ରୟାଦିସୃଷ୍ଟିଃ)

ଅଥ ପ୍ରଜାପତିର୍ଲୋକାନ୍ ସିସୃକ୍ଷମାଶସ୍ତସ୍ୟା ଏବ ବିଦ୍ୟାୟା ଯାନି ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରାଣି ତେଭ୍ୟସ୍ତ୍ରୀଂଲ୍ଲୋକାନ୍ ।
ଅଥ ଦ୍ୱେ ଦ୍ୱେ ଅକ୍ଷରେ ତାଭ୍ୟାମୁଭୟତୋ ଦଧାର ।
ତସ୍ୟା ଏବର୍ତ୍ତୋ ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶଦ୍-ଭିରକ୍ଷରୈସ୍ତ୍ରାନ୍ଦେବାନ୍ନିର୍ମମେ ।
ସର୍ବୈରେବ ସ ଇନ୍ଦ୍ରୋଽଭବତ୍ । ତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବାନାମଧିକୋଽଭବତ୍ ।
ୟ ଏବଂ ବେଦ ସମାନାନାମଧିକୋ ଭବେତ୍ ।

(ବସୁରୁଦ୍ରାଦିତ୍ୟସ୍ତୁଷ୍ଟିଃ)

ତସ୍ୟା ଏକାଦଶଭିଃ ପାଦୈରେକାଦଶ ରୁଦ୍ରାନ୍ନିର୍ମମେ ।

ତସ୍ୟା ଏକାଦଶଭିରେକାଦଶାଦିତ୍ୟାନ୍ନିର୍ମମେ । ସର୍ବୈରେବ ସ ବିଷ୍ଣୁରଭବତ୍ ।

ତସ୍ମାଦ୍ବିଷ୍ଣୁରାଦିତ୍ୟାନାମଧିକୋଽଭବତ୍ । ଯୁ ଏବଂ ବେଦ ସମାନାନାମଧିକୋ ଭବେତ୍ ।

ସ ତତୁର୍ଭିଷ୍ଣୁତୁର୍ଭିରକ୍ଷରୈର୍ଷ୍ଟୌ ବସୁନଜନୟତ୍ ।

ସ ତସ୍ୟା ଆଦ୍ୟୈର୍ଦ୍ଵାଦଶଭିରକ୍ଷରୈର୍ବ୍ରାହ୍ମଣମଜନୟତ୍ ।

ଦଶଭିର୍ଦଶଭିର୍ବିଷ୍ଣୁଷତେ । ତସ୍ମାଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ମୁଖ୍ୟୋ ଭବତି ।

ଏବଂ ତନ୍ମୁଖ୍ୟୋ ଭବତି ଯୁ ଏବଂ ବେଦ ।

ତୁଷ୍ଟୀଂ ଶୂଦ୍ରମଜନୟତ୍ସ୍ବାକ୍ଷୁଦ୍ରୋ ନିର୍ବିଦ୍ୟୋଽଭବତ୍ ।

(ଅହୋରାତ୍ରସ୍ତୁଷ୍ଟିଃ)

ନ ବେଦଂ ଦିବା ନ ନକ୍ତମାସୀଦବ୍ୟାବୃତମ୍ ।

ସ ପ୍ରଜାପତିରାନୁଷ୍ଠୁଭାଭ୍ୟାମର୍ଧର୍ଗାଭ୍ୟାମହୋରାତ୍ରାବକଳ୍ମୟତ୍ ।

(ବେଦଛନ୍ଦସ୍ତୁଷ୍ଟିଃ)

ତତୋ ବ୍ୟୈଛତ୍ ବ୍ୟୋବାସ୍ତା ଭକ୍ଷତି । ଅଥୋ ତମ ଏବାପହତେ ।

ଋଗ୍-ବେଦମସ୍ୟା ଆଦ୍ୟାପ୍ତାଦାଦକଳ୍ମୟତ୍ । ଯଜୁର୍ଦ୍ଭୂତୀୟାତ୍ ।

ସାମ ତୃତୀୟାତ୍ । ଅଥର୍ବାଙ୍ଗିରସଶ୍ଚତୁର୍ଥାତ୍ ।

ୟଦଷ୍ଟାକ୍ଷରପଦା ତେନ ଗାୟତ୍ରୀ । ଯଦେକାଦଶପଦା ତେନ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ।

ୟଞ୍ଜତୁଷ୍ଟଦା ତେନ ଜଗତୀ । ଯଦ୍ଘାତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ତେନାନୁଷ୍ଟୁପ୍ ।

ସା ବା ଏଷା ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଂସି । ଯ ଇମାଂ ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଂସି ବେଦ ।

ସର୍ବଂ ଜଗଦାନୁଷ୍ଠୁଭ ଏବୋପନ୍ନମନୁଷ୍ଠୁପ୍ସତିଷ୍ଠିତଂ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତି ଯଶ୍ଚୈବଂ ବେଦ ॥ ୫॥

(ସ୍ୱୀପୁରୁଷମିଥୁନସୃଷ୍ଟିଃ)

ଅଥ ଯଦା ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା ନ ଜାୟନ୍ତେ ପ୍ରଜାପତିଃ କଥଂ ହିମାଃ
ପ୍ରଜାଃ ସୃଜେୟମିତି ଚିନ୍ତୟନ୍ନୁଗ୍ରମିତୀମାମୃତଂ ଗାତୁମୁପାକ୍ରାମତ୍ ।
ତତଃ ପ୍ରଥମପାଦାଦୁଗ୍ରରୂପୋ ଦେବଃ ପ୍ରାଦୁରଭୂତ୍ ।
ଏକଃ ଶ୍ୟାମଃ ପୁରତୋ ରକ୍ତଃ ପିନାକୀ ସ୍ୱୀପୁଂସରୂପସ୍ତଂ
ବିଭଜ୍ୟ ସ୍ୱୀପୁ ତସ୍ୟ ସ୍ୱୀରୂପଂ ପୁଂସି ଚ ପୁଂରୂପଂ ବ୍ୟଧାତ୍ ।
ସ ଉଭାଭ୍ୟାମଂଶାଭ୍ୟାଂ ସର୍ବମାଦିଷ୍ଟଃ । ତତଃ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜାୟନ୍ତେ ।
ୟ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରଜାପତେଃ ସୋଽପି ତ୍ର୍ୟମ୍ବକ ଇମାମୃତମୁଦ୍ଘାୟନ୍ନୁଦ୍ଘୃଷିତଜଟାକଲ୍ଲାପଃ
ପ୍ରତ୍ୟଗ୍-ଜ୍ୟୋତିଷ୍ୟାତ୍ମନ୍ୟେବ ରକ୍ତାରମିତି ।

(ଇନ୍ଦ୍ରାଶ୍ୟାୟିକା)

ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ କିଲ ଦେବାନାମନୁଜାବର ଆସୀତ୍ ।
ତଂ ପ୍ରଜାପତିରବ୍ରବୀଦ୍ଧୁଃ ଦେବାନାମପିପତିର୍ଭବେତି । ସୋଽଗଚ୍ଛତ୍ ।
ତଂ ଦେବା ଉତୁରନୁଜାବରୋଽସି ତ୍ୱମସ୍ମାକଂ କୁତସ୍ତବାପିପତ୍ୟମିତି ।
ସ ପ୍ରଜାପତିମଭ୍ୟେତ୍ୟୋବାଚୈବଂ ଦେବା ଉତୁରନୁଜାବରସ୍ୟ କୁତସ୍ତବାପିପତ୍ୟମିତି ।
ତଂ ପ୍ରଜାପତିରିନ୍ଦ୍ରଂ ତ୍ରିକଲଶୈରମୃତପୂର୍ଣ୍ଣେରାନୁଷ୍ଠୁଭାଽଭିମନ୍ତ୍ରିତୈରଭିଷିତ୍ୟ
ତଂ ସୁଦର୍ଶନେନ ଦକ୍ଷିଣତୋ ରରକ୍ଷ ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟେନ ବାମତୋ ଦୃଢ୍ଵେନୈନ ସୁରକ୍ଷିତୋଽଭବତ୍ ।
ରୌକ୍ଳେ ଫଲକେ ସୂର୍ଯ୍ୟବର୍ଚ୍ଚସି ମନ୍ଥମାନୁଷ୍ଠୁଭଂ ବିନ୍ୟସ୍ୟ ତଦସ୍ୟ କଣ୍ଠେ ପ୍ରତ୍ୟମୁଞ୍ଚିତ୍ ।
ତତଃ ସୁଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷୋଽଭବତ୍ । ତସ୍ମୈ ବିଦ୍ୟାମାନୁଷ୍ଠୁଭୀଂ ପ୍ରାଦାତ୍ ।
ତତୋ ଦେବାସ୍ତମାପିପତ୍ୟାୟାନୁମେନିରେ । ସ ସ୍ୱରାତଭୂତ୍ । ଯ ଏବଂ ବେଦ ସ୍ୱରାତ୍ ଭବେତ୍ ।
ସୋଽମନ୍ୟତ ପୃଥିବୀମପି କଥମପାଂ ଜୟେୟମିତି । ସ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ ।
ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରଜାପତିଃ କମଠାକାରମିନ୍ଦ୍ରନାଗଭୁଜଗେନ୍ଦ୍ରାଧାରଂ ଭଦ୍ରାସନଂ ପ୍ରାଦାତ୍ ।
ସ ପୃଥିବୀମଭ୍ୟଜୟତ୍ । ତତଃ ସ ଉଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରପିପତିରଭୂତ୍ ।
ୟ ଏବଂ ବେଦୋଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରପିପତିର୍ଭବତି । ସ ପୃଥିବୀଂ ଜୟତି ।

(ପରମାତ୍ମପ୍ରତିଷ୍ଠାସାଧନମ୍)

ଯୋ ବା ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତଂ ଶିଥିଲଂ ଭ୍ରାତୃବେଭ୍ୟଃ ପରମାତ୍ମାନଂ ମନ୍ୟତେ ।

ସ ଏତମାସୀନମଧିତିଷ୍ଠେତ୍ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୋଽଶିଥିଲୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଭ୍ୟା ବସୀୟାନ୍ଭବତି ଯୁକ୍ତୈବଂ ବେଦ ଯୁକ୍ତୈବଂ ବେଦ ॥ ୭॥

(ଏତଦ୍ବିଦ୍ୟାଽଧ୍ୟୟନଫଳମ୍)

ୟ ଇମାଂ ବିଦ୍ୟାମଧୀତେ ସ ସର୍ବାନ୍-ବେଦାନଧୀତେ ।

ସ ସର୍ବେଃ କ୍ରତୁଭିର୍ଯଜତେ ।

ସ ସର୍ବତୀର୍ଥେଷୁ ସ୍ନାତି ।

ସ ମହାପାତକୋପପାତକୈଃ ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ ।

ସ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ମହଦାପୁୟାତ୍ ।

ଆ ବ୍ରହ୍ମଣଃ ପୂର୍ବାନାକଲ୍ମାଂଶ୍ଚୋତ୍ତରାଂଶ୍ଚ ବଂଶ୍ୟାନ୍ପୁନୀତେ ।

ନୈନମପସ୍ମାରାଦୟୋ ରୋଗା ଆଦିଧେୟଃ ।

ସୟୁଷାଃ ସପ୍ରେତପିଶାତା ଅପ୍ୟେନଂ ସ୍ତୃଷ୍ଟା ଦୃଷ୍ଟା ଶୁଦ୍ଧା ବା

ପାପିନଃ ପୁଣ୍ୟାଲ୍ଲୋକାନବାପୁୟଃ ।

ଚିନ୍ତିତମାତ୍ରାଦସ୍ୟ ସର୍ବେଽର୍ଥାଃ ସିଦ୍ଧ୍ୟେୟଃ ।

ପିତରମିବୈନଂ ସର୍ବେ ମନ୍ୟନ୍ତେ ।

ରାଜାନଶ୍ଚାସ୍ୟାଦେଶକାରିଣୋ ଭବନ୍ତି ।

ନ ଚାଚାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟତିରିକ୍ତଂ ଶ୍ରେୟାଂସଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ବା ନମସ୍କୁର୍ଯାତ୍ ।

ନ ଚାସ୍ତାଦୁପାବରୋହେତ୍ । ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତଶ୍ଚ ଭବତି ।

ଦେହାନ୍ତେ ତମସଃ ପରଂ ଧ୍ୟାମ ପ୍ରାପୁୟାତ୍ ।

ୟତ୍ର ବିରାଗ୍ ନୃସିଂହୋଽବତୀସତେ ତତ୍ର ଖଲୁପାସତେ ।

ତସ୍ମିନ୍ନୁପଧ୍ୟାନପରା ମୁନୟ ଆକଲ୍ମାନ୍ତେ ତସ୍ମିନ୍ନେବାତ୍ମନି ଲୀୟନ୍ତେ ।

ନ ଚ ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ।

(ଏତଦ୍ବିଦ୍ୟାସଂପ୍ରଦାନବିଧିଃ)

ନ ଚେମାଂ ବିଦ୍ୟାମଶ୍ରଦ୍ଧଧାନାୟ ବ୍ରହ୍ମନ୍ନାୟୁୟାବତେ ନାନୁଚାନାୟ
ନାବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତାୟ ନାନୃତିନେ ନାତପସେ ନାଦାକ୍ତାୟ ନାଶାକ୍ତାୟ ନାଦୀକ୍ଷିତାୟ
ନାଧର୍ମଶୀଳାୟ ନ ହିଂସକାୟ ନାବ୍ରହ୍ମଚାରିଣ ଇତ୍ୟେଷୋପନିଷତ୍ ।।

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତୁ ମମାଙ୍ଗାନି ବାକ୍ପ୍ରାଣଶ୍ଚକ୍ଷୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରମଥୋ ବଲମିଦ୍ରିୟାଣି ଚ ।।
ସର୍ବାଣି ସର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମୋପନିଷଦଂ ମାହଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟାଂ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମସ୍ତୁନିରାକଣଂ ମେସୁ ତଦାତ୍ମନି ନିରତେ ଯ ଉପନିଷସୁ
ଧର୍ମାସ୍ତେ ମୟି ସନ୍ତ ତେ ମୟି ସନ୍ତ ।।
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।।

ହରିଃ ଓଁ ତତ୍ତ୍ୱତ୍ ।।

।। ଇତି ଅବ୍ୟକ୍ତୋପନିଷସମାପ୍ତା ।।

